

V

Den lille korthalsede Herre med høj Silkehat, der fulgte Jytte over Torvet, var hendes Fætter Jægermesteren, den nyvalgte Folketingsmand. De havde været henne og se en Wieneroperette med en taabelig Afklædningsscene, som hver Aften i denne Tid foranledigede en Valfart til Teatret af det København, der ikke svigter, naar det gælder en virkelig Sensation, i dette Tilfælde en Skuespillerinde i Underbukser.

For ikke at bedrøve Fætteren, der havde inviteret hende, og som selv havde klappet som en rasende, forsikrede Jytte, at hun havde moret sig.

Midt under Forestillingen var Karsten From dukket op i Teatret; og da han tog Plads umiddelbart foran dem, blev hun straks paa det rene med, at det ikke var noget tilfældigt Sammentræf. I Mellemakten plaprede Fætteren da ogsaa ud med, at han og Maleren havde aftalt at mødes der.

Siden det historiske Sommermøde i Strige Skov, hvor de første Gang saaes, havde der mellem de to Mænd udviklet sig et besynderligt Venskab, som for Jægermesterens Vedkommende næsten havde Karakteren af en Forelskelse. Han havde ogsaa allerede bestilt et stort Portræt af sig selv hos Karsten From — en Fødselsdagsgave til Fru Vilhelmine.

I Restauranten havde han forudbestilt en større Souper, og da man var naaet til Desserten, hvortil der blev skænket isafkølet Madeira af et fint Mærke, begyndte han at tale om dette Portræt, hvortil Maleren just i de Dage havde gjort et Par Udkast. Han løftede sit Glas og hyldede ham i en lille Tale som en af de gudbenaadede, hvem baade Kunstens og Sangens Muse havde bekranset.

„Kære Mester! Modtag min dybt følte Tak og min oprigtige Kompliment!“

Jytte, der betragtede Skaalen som hende uvedkommende, vendte Ansigtet bort, da hun mærkede, at Karsten Froms Øjne søgte hende ovre fra den anden Side af Bordet. Mens de to Herre klinkede, kastede hun et Blik ud i den tætfyldte Sal med de